



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2434/24
29.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Радмиле Радић и Иване Марковић Радојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Светолик Јевтић, адвокат из Лајковца, ул.Ж.Јовановић бр.3, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Весна Јовановић, адвокат из Лајковца, ул.Кнеза Милоша бр.26, ради утврђења права својине, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Убу П 560/23 од 13.2.2024. године, у седници одржаној дана 29.5.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Убу П 560/23 од 13.2.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се утврди да је по основу закона наследник своје бабе по мајци, пок.ВВ, бив.из ... и сувласник са уделима од по 1/2 на к.п.бр..., површине 1840 м2, пољопривредно земљиште, пашњак 4. класе, к.п.бр..., површине 4951 м2, пољопривредно земљиште, пашњак 4. класе, к.п.бр..., површине 1703 м2, шумско земљиште, шума 4. класе, к.п.бр..., површине 5201 м2, пољопривредно земљиште, пашњак 4. класе, к.п.бр..., површине 1666 м2, шумско земљиште, шума 4. класе, к.п.бр..., површине 4158 м2, шумско земљиште, шума 4. класе, к.п.бр..., површине 4883 м2, пољопривредно земљиште, пашњак 3. класе, к.п.бр..., површине 839 м2, пољопривредно земљиште, ливада 3. класе, к.п.бр..., површине 3521 м2, пољопривредно земљиште, ливада 3. класе, све уписане у Лист непокретности број ... КО ..., а што би тужени био дужан признати и трпети да се тужилац упише у катастру непокретности, као сувласник на предметним непокретностима. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка плати износ од 93.900,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, па до коначне исплате.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу, побијајући је

због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражио.

Тужени је благовремено одговорио на жалбу тужиоца, а трошкове другостепеног поступка није тражио.

Испитујући првостепену пресуду на основу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС" број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23-др.закон), Апелациони суд је оценио да је жалба тужиоца неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбом члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Изрека првостепене пресуде је јасна, разумљива и не противречи сама себи и разложима пресуде, као ни доказима који се налазе у спису и садржи јасне, потпуне и довољне разлоге о свим битним чињеницама, тако да се њена законитост и правилност са сигурношћу могу испитати, па не стоје наводи из жалбе којима се указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда, иза сада пок.ВВ, бив.из ... (бабе по мајци тужиоца), вођен је оставински поступак у предмету Основног суда у Ваљеву, Судска јединица у Лајковцу О 2592/10, а коју заоставштину чине и катастарске парцеле које су предмет овог спора, те је правноснажним решењем од 03.09.2010. године као једини наследник оглашен њен син сада пок.ГГ, док се наследна учесница, ћерка оставиље ДД (мајка тужиоца), наслеђа није прихватила. Сада пок.ГГ је за живота кат.парцеле које су предмет овог спора, продао овде туженом ББ по основу закљученог и овереног уговора о продаји непокретности по јавнобележничком запису састављеног пред Јавним бележником ... у Убу, под бројем ОПУ: 38-2014 од 29.09.2014. године, на основу кога се овде тужени у катастру непокретности уписао као власник са 1/1 идеалног дела. Парничне странке су на рочишту одржаном дана 13.02.2024. године учиниле неспорним да је сада пок.ГГ преминуо пре подношења тужбе, да су његови законски наследници, супруга ЂЂ и ћерка ЕЕ, као и да заоставштина оставиоца пред тим судом није расправљена. Имајући у виду све наведено, првостепени суд је одлучио као у ставу првом изреке ожалбене пресуде и одбио тужбени захтев тужиоца за утврђење права сувласништва на предметним кат.парцелама, а како је то тражено по основу законског наслеђивања своје бабе по мајци, сада пок.ВВ, с разлога што тужбом нису обухваћени и наследници сада пок.ГГ, као нужни и јединствени супарничари.

Према одредби члана 211 став 1 ЗПП-а нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјално-правног односа, док је ставом другим овог члана прописано је да ако сва лица из става један овог члана нису обухваћена тужбом, као странке, суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован, при чему сагласно ставу трећом овог члана о нужном супарничарству суд води рачуна по службеној дужности.

Наиме, тужилац је свој тужбени захтев засновао на чињеничним наводима да је пред Основним судом у Ваљеву, Судска јединица у Лајковцу у предмету О 2592/10, вођен оставински поступак иза сада пок.ВВ, која је од наследника имала сина, сада

пок.ГГ и ћерку ДД, мајку тужиоца, која се није прихватила наслеђа, те је за наследника по основу закона решењем од 03.09.2010. године оглашен син оставиље ГГ из ... на целокупној заоставштини, између осталог и на предметним кат.парцелама, те како се сходно члану 213 Закона о наслеђивању, наследник може одрећи наслеђа само у своје име, али не и у име својих потомака, то исти сматра да је тај суд био дужан да тужиоца позове да да своју наследничку изјаву, што није учињено и ово решење је постало правноснажно. На основу истог, оглашени наследник, сада пок.ГГ, за живота је спорне кат.парцеле уговором о продаји ОПУ: 308-2014 од 29.09.2014. године, продао овде туженом и који је по овом основу, ово своје право и уписао у катастру непокретности. Странке су учиниле неспорним да су законски наследници сада пок.ГГ, његова супруга ЂЂ и ЕЕ и да оставински поступак иза истог није вођен пред тим судом.

Како је тужилац поднетом тужбом тражио да се утврди да је по основу законског наслеђивања постао сувласник са уделом од 1/2 на спорним непокретностима, а које је непокретности тужени стекао по основу уговора о продаји, закљученим са сада пок.ГГ, као продавцем, који је иза себе као законске наследнике оставио супругу и ћерку, те супротно жалбеним наводима тужиоца и по оцени Апелационог суда, правилно је првостепени суд оценио да у конкретном случају не постоји потпуна процесна заједница на страни тужених, као нужних и јединствених супарничара и недостатак потпуне пасивне легитимације, с обзиром да су тужбом морали бити обухваћени и супруга и ћерка сада пок.ГГ, а не само тужени, који је предметне парцеле стекао теретним правним послом и није санаследник у односу на наследнике сада пок.ВВ.

Наиме, у ситуацији када је један од уговарача преминуо и када његова заоставштина (права и обавезе) прелазе по сили закона на наследнике у смислу члана 206 у вези са чланом 212 Закона о наслеђивању, а све у вези са чланом 130 Закона о ванпарничном поступку, те се у овом спору о праву својине, задире у право својине других лица, у конкретном случају, јединог наследника иза бабе тужиоца, сада пок.ВВ, сада пок.ГГ, због чега је било нужно да тужбом буду обухваћене и ЂЂ и ЕЕ, као законски наследници сада пок.ГГ, те је процесна заједница непотпуна, па нису створене материјално-правне претпоставке за вођење спора. Изостанак свих учесника чини тужбени захтев неоснованим, јер природа спорног односа захтева да се по основу овог стицања расправља једновремено у једној парници и спорни однос реши јединствено у односу на све његове субјекте.

Приликом одлучивања о основаности жалбе, односно законитости и правилности првостепене пресуде, другостепени суд је ценио и остале наводе које је тужилац истакао у жалби, али их, будући да не могу довести до другачије, за жалиоца повољније одлуке у овом поступку, није посебно образлагао, сагласно члану 396 став 1 Закона о парничном поступку.

На основу изложеног, Апелациони суд је одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду у ставу првом изреке применом члана 390 ЗПП-а.

Потврђена је и одлука о трошковима парничног поступка из става другог изреке пресуде на основу члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку, о којим трошковима је првостепени суд правилно одлучио, применом одредби члана 150, 153, 154 и 163 ЗПП, као и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, важећих у време

доношења одлуке, те Таксене тарифе, као саставног дела Закона о судским таксама у време настанка таксене обавезе.

Имајући у виду да тужилац није успео у другостепеном поступку, на основу члана 165 ЗПП-а одбијен је његов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка и одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић